

מאירים

קידום ילדים עם אתגר

מאירים את החגים

ניוזלטר להורים וילדים עם אתגר | תשרי תשפה | גיליון 16

למידה טובה מתרחשת לא רק בין כותלי בית הספר, מול לוח וליד שולחן.
אפשר ללמוד בכל מקום
בתנאי שיש לנו עזרים מתאימים ואווירה טובה.

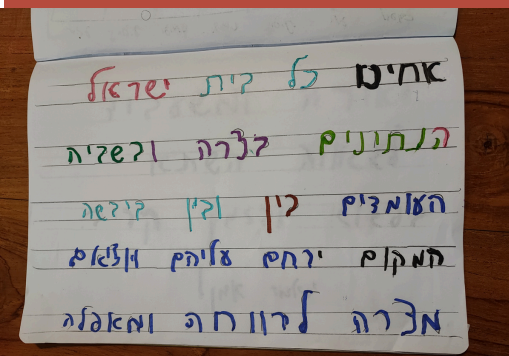
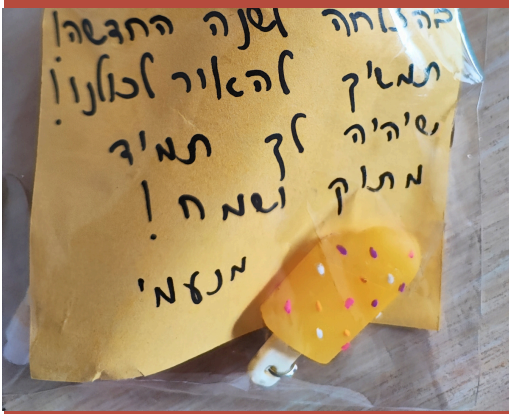
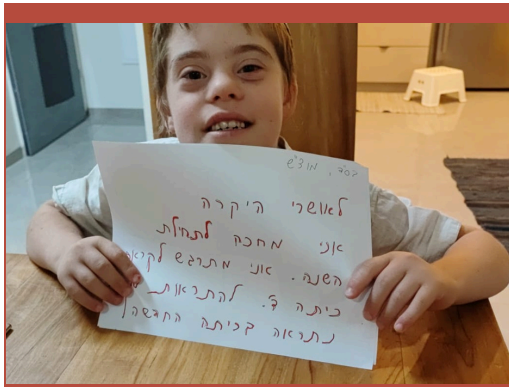

זיכרונות

השנה שעברה משאירה עקבות
כל דבר חורט בי זיכרונות.
טיול של מים ושמים
תחושה של חול רטוב
מילה כתובה מול העיניים
וחיוך של בוקר טוב.

הכרטיס והברכה

מאת: ברוריה לאופר

כתיבה היא אחת המיומנויות החשובות לחיים, ואחד האתגרים לילדים מאירים. הכתיבה דורשת יכולות קוגניטיביות ומוטוריות, וכמו במעגל קסמים היא גם מחזקת ומטפחת את היכולות האלה.

הבעיה היא שהאמירות האלה משכנעות אותנו ההורים, אבל לא תמיד את הילדים. בעיניים של ילד, המשימה לכתוב עשר פעמים את האות ג היא מטלה חסרת פשר ומעיקה. כדי שילד ירצה לכתוב אנחנו צריכים בראש ובראשונה לדאוג שמלאכת הכתיבה תהיה בעלת משמעות עבורו, לא רק בעתיד אלא כבר בשלב התרגול.

השנה החדשה מספקת לילדים הזדמנות נפלאה להתפתח בתחום הכתיבה. אפשר לערוך יחד את רשימת החברים והמכרים, ולאחר מכן להכין איתם כרטיסי ברכה אישיים. אצלנו בבית תלויה קופסת קורנפלקס שעברה הסבה לתיבת דואר משפחתית, ובה אנחנו שולחים איחולים זה לזה. אין דבר שמדרבן ילד לכתוב כמו אח או אחות ששואלים כל יום: נו כבר הכנת לי כרטיס ברכה?

כרטיסי ברכה הם גם הזדמנות מצוינת ללמד את הילדים להוקיר את הכתיבה הידנית והעיצוב האישי ולהעדיף אותם על פני תכתובות אלקטרוניות. בעידן הקנבה וה AI ילדים מתרגלים לקבל חומרים מודפסים בעיצובים מרהיבים אבל שבלוניים, לכן חשוב שילד יראה שאנחנו מתפעלים מהמכתבים המושקעים שלו, גאים בכתב היד הבוסרי (כולל שגיאות כתיב מתוקות), מראים אותם לסבתות ושומרים תחת הכרית.

וכרגיל, הדרך הכי טובה ללמד משהו היא דוגמה אישית. במקום לדרבן לכתיבה אפשר פשוט לכתוב. מכתב קטן של בוקר/לילה טוב, כמה מילים במגירת הגרביים או בקופסת האוכל, ואפילו מכתב אהבה מפורט ליום הולדת - כל אלה הופכים את הכתיבה ממטלה בית ספרית להובי משפחתי.

אני חייבת לספר לך...

מאת: אמהות מאירות

ילדים יקרים מאוד מתוך יומן העבודה של רוחמה

אמא של תאומות מאירות: את לא תאמיני! נכנסתי למטבח ואני מוצאת אותן עושות גירויים אחת לשניה, ואחר כך מתרגלות כתיבה על דף בתורנות! פשוט מדהים.

אמא של ט': אחרי כל הניסיונות לשפר את האכילה מה שבסוף הכי עבד היה דווקא גירוי טעם. עכשיו היא כמעט ולא בולעת אוויר!

המורה של מ': לא ציפיתי לכזאת רמה של הבנה אפילו מהילדים הרגילים בכיתה.

אמא של ח': היא השתלבה בכיתה של בנות חכמות. כל השנים הפחד שלי היה שיתקעו אותה בכיתה של ילדים שלא מתאימים לה מבחינה קוגניטיבית רק כי לא יבינו אותה. אבל ב"ה היא נכנסה לכיתה א' עם בנות מדהימות.

אמא של פ': אני מחכה בכיליון עיניים להודעות שלך בקו הקולי! זה נותן לי זריקת מרץ ורעיונות חדשים לכל השבוע!

אמא של מ': מה שקיבלנו בתוכנית מאירים לא קיבלנו באף מקום אחר. אני מאושרת שקפצנו למים!

אמא של ש': תמיד קיוויתי שזה יקרה אבל לא באמת האמנתי שזה אפשרי. השבוע זה קרה: הוא ממש זוחל. אני מתחילה להאמין שהוא גם יקרא:

אמא של י': תודה על ההקלטות וההדגמה. החכמנו! עשינו גירוי טעם והילד פשוט מבקש עוד ועוד. גילינו שטחינה גולמית ממש עושה את העבודה!

ראש השנה הוא יום שבו מזונותינו נקצבים לכל השנה הקרובה. השנה אני מגיעה ליום הגדול הזה עם תובנה חדשה שהגעתי אליה בזכות משפחת זיו (שם בדוי) אחרי כמעט שנה שבה אני מלווה אותה, עד שכמעט הפכתי לחלק מהמשפחה: אנחנו נפגשים בימי חול ולפעמים גם בשבתות, אני עוברת לצידם ימי חופשה וחופשת לידה, וזוכה להיות עדה לחיים מאירים לאורך מעגל שנה שלם.

אי אפשר שלא לראות את המורכבות, כאשר שניים מתוך ששת הילדים מתמודדים עם אתגר התפתחותי לא פשוט. עד שהמשפחה נכנסה ל'מאירים' הילדים היו זקוקים להשגחה מתמדת ואי אפשר היה להוריד מהם עיניים לרגע. מובן מאליו שיציאות משפחתיות היו בלתי אפשריות, אבל אפילו מנוחת צהריים קלה או שיחת טלפון קצרה היו בגדר מותרות.

בתוך כל זה אני רואה את הבחירות של ההורים. 'רק תגידי לנו מה צריך', הם אמרו. ואני לא ריחמתי עליהם וכל פעם באתי עם רעיון אחר. ידעתי שמדובר בהוצאה לא קטנה אבל ההורים הגיבו כאילו יש להם חשבון בנק בלתי מוגבל. במסגרת זו הילדים קיבלו חונכות מעולות, מנוי לבריכה, עזרי למידה ועוד ועוד.

יום אחד אזרתי אומץ ושאלתי את ההורים איך זה שכסף לא מהווה מחסום. התשובה שלה היתה עבורי שיעור מוסר: 'הילדים המאירים האלה הם לא רק ילדים שלנו', אמרו בפשטות. 'אלה ילדים של ריבוננו של עולם. הוא דואג להם ואחראי עליהם ואנחנו שליחים שלו להוציא אותם לחיים בצורה הכי טובה עבורם. כל הצרכים שלהם ממומנים מלמעלה, התפקיד שלנו זה להחליט על מה צריך להוציא'.

והנה שוב מתקרב ראש השנה, והפעם משפחת זיו תלך לבית הכנסת בהרכב מלא. אני בטוחה שהפלא קרה בזכות האמונה של ההורים, שמזונותיו של כל אחד ואחד מאיתנו קצובים לו מלמעלה. מבוגרים וילדים, רגילים ומיוחדים, לכולנו אב רחמן שכותב וקוצב בדיוק מה שאנחנו צריכים.